

Пише: Маринко М. Вучинић
среда, 19 април 2017 10:03



Главна карактеристика протеклих председничких избора није „убедљива“ победа председничког кандидата напредњачке коалиције, већ је то тотални политички банкрот и суноврат досадашњег партијског система, а пре свега водећих опозиционих странака. Ни Српска напредна странка није конституисана као јасно програмски и идеолошки профилисана партија (иако је „двогуби“ Александар Вучић – премијер и председник државе – говорио да је то највећа странка на Балкану). Она је више збир организација и клијентелистичких клика, које науку држи политичка моћ коју демонстрира напредњачки вођа.

Јасно је да би се без „вође“ овај својеврсни напредњачки политикантски збег расуо и истопио као лањски снег. Зато је за њих од пресудне важности да задрже представу о нерањивости и сталној победничкој еуфорији. Њих јединополитичка и властодржачка моћ, која подразумева запоседање најуноснијих синекура у јавним предузећима, установама и државним органима, држи у чврстом загрљају. Први озбиљнији изборни пораз показаће сву крхкост и хипокризију садашње владајуће коалиције.

Водеће опозиционе странке одавно су изгубиле углед, морални интегритет и моћ да покрећу људе и осмишљавају успешне политичке акције. Након ових избора очигледно је да се завршила једнаполитичка епоха и да руководећи људи преосталих опозиционих странака морају да поднесу неопозиве оставке (не оне којеим, наравно, неће прихватити њихови дириговани главни одбори) и повуку се из политичког живота.

Пише: Маринко М. Вучинић
среда, 19 април 2017 10:03



Суноврат опозиције, право на побуну и (не)легитимитет напредначког режима

Пише: Маринко М. Вучинић
среда, 19 април 2017 10:03

